

Nagy sikerrel mutatkozott be Szegeden a plovdivi kórus

A bolgár-magyar barátság jegyében fogadták az énekegyüttest a szegedi dolgozók

Szeged dolgozói már napok óta érdeklődéssel várták a bolgár népi demokrácia Magyarországon tartózkodó énekegyüttesének szegedi látogatását és szereplését. A száztagú plovdivi kórus, amely Budapesten és az ország több városában hatalmas sikert aratott s megismertette a magyar dolgozókkal a bolgár nép kulturális életét, művészetét, kedden délelőtt érkezett meg Szegedre.

A bolgár vendégeket a Hungária nagytermében ünnepélyes keretek között fogadták a Párt, a Városi Tanács, a tömegszervezetek képviselői. A rendőrszolgálat a szovjet, bolgár és magyar himnuszot játszotta, majd a Magyar Dolgozók Pártja Szegedi Pártbizottsága nevében Kelemen Ferenc elvtárs üdvözölte a bolgár vendégeket.

— Nagy örömről szól, hogy a baráti bolgár nép művészetével megismerkedhetnek a szegedi dolgozók — mondotta. — Mi, a bolgár néppel együtt

a szocializmust építő népek nagy táboraiban tartozunk, amelynek élén a nagy Szovjetunió áll.

Ez az előadás nagyban hozzájárul majd a bolgár és magyar nép barátságának elmélyítéséhez.

— Ez az előadás is azt bizonyítja — folytatta Kelemen elvtárs —, hogy a szocializmust építő népi demokratikus országokban tovább fejlesztik a szocialista kultúrát. A szocialista kultúra valóban a társadalom demokratikus törekvéseit fejezi ki. — Kelemen elvtárs végül kérte a bolgár vendégeket, hogy

vigyék magukkal a magyar nép szeretetét, amely magyarországi útjukon is végigkíséri őket.

A jelenlévők Kelemen elvtárs beszéde után nagy lelkesedéssel éltették Sztálin elvtársat, Rákosi és Cserenkov elvtársakat, éltették a magyar és bolgár nép barátságát.

A bolgár vendégek nevében Petrov Iván válaszolt az üdvözlésre. — Nehéz leírni azt felemelő érzést, amely mindannyiunkat elűtözt, amikor ideérkeztünk Szegedre. Itt valóban úgy érezzük magunkat, mintha otthon volnánk.

Ujból felzúgott a taps s a jelenlévők lelkesen tették hitet a bolgár és magyar nép barátságáért. Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

A plovdivi kórus kedden este mutatkozott be a szegedi dolgozóknak a Magyar-Szovjet Társaság központi színháza nagytermében. Az előadásról, amely

osztatlan sikert aratott a szegedi dolgozók körében, lapunk holnapi számában részletesen beszámolunk.

A plovdivi kórus tagjai ma délelőtt a Textilkombinátot, a Lemezgyárat és a Gyufagyárat látogatják meg, majd este búcsúvesznek Szegedtől.

A Szegedi Kenderfonógyár dolgozói örömmel fogadták a minisztertanács határozatát az új normák megváltoztatásának tilalmáról

Iparunk jelentős részében, így a szegedi üzemekben is jórészt befejeződtek már az alapbérélemeléssel és a normarendezéssel kapcsolatos munkák. A szegedi üzemi dolgozók túlnyomó többsége is már a termelékenység emelését még fokozottabb mértékben elősegítő új normákkal dolgozik. Ez azt jelenti, hogy lényegében már Szegeden is végrehajtottuk a minisztertanács július 20-i határozatát. Ennek a jó munkának az eredményét máris megmutatkoznak.

A Szegedi Kenderfonógyár

Dolgozói is, mint a többi üzemek dolgozói, túlteljesítik új normáikat. Sőt többen vannak olyanok, mint például Csóti Gyapjas Miklósné, Bóta Ilona, Gulicska Ilona és még mások, akik már nem egyszer a 130 százalékos elérést, sőt több esetben túl is haladták.

Az ebben az üzemben meghúzódó jobboldali szocialdemokraták és a különböző ellenséges elemek ezeket az eredményeket megelőzően még arról suttogtak úton, útfélen, hogy az új normát nem lehet teljesíteni. Nem érdemes azért a pénzért dolgozni, amit az új normák teljesítésével keresnek a dolgozók. De akkor, amikor az ellenség látta ezeket a kiváló eredményeket, állást változtatott, s már arról kezdett beszélni, hogy nem érdemes túlteljesíteni az új normákat, mert néhány hét múlva a legnagyobb teljesítményt elérők normáját újra rendezik. S meg kell mondani, hogy bizony voltak egyes esetek, amikor az ellenségnek ez a fajta agitációja nem is maradt eredmény nélkül.

A szegedi MÁV igazgatóság forgalmi és kereskedelmi dolgozói teljesítették ezévi részlettervüket

A Magyar Államvasutak Igazgatósága Szeged, üzemi titkársága jelel:

„Közljük, hogy a szegedi MÁV Igazgatóság forgalmi és kereskedelmi dolgozóinak jó munkája, valamint a szocialista munkaverseny eredményeképpen 1950. évi tervüket az irányvonalat képzésben 1950. szeptember 19-re teljes mértékben teljesítették.

Örömmel önt el minden vasutas dolgozót ez az eredmény annál is inkább, mert ezt a kimagasló teljesítményt az egész országban először a szegedi Igazgatóság érte el.”

Szeged, 1950. szeptember 19.

Keml József

szakszervezet területi titkára.

Molnár János

üzemi titkársági vezető.

Feketevágókat vett őrizetbe a szegedi rendőrség

A rendőrség bűnügyi osztálya széleskörű nyomozást indított annak érdekében, hogy leplezze a feketevágókat, árucikkeket, akik bűnös módon veszélyeztetik a dolgozók életműszerezését. Legújabbán két feketevágót lepleztek le és vettek őrizetbe.

Császár József, Felsőtiszapart, 24 szám alatti lakos, volt bűn-

tesmester és egyben bérháztulajdonos, egy dísznót vágott fekete, Jójárt Sándor, Tisza Lajos utca 102 szám alatti lakos pedig két dísznót vágott le engedély nélkül.

Mindkettőjüket tettenérték a rendőrség, őrizetbe vették és átadja az ügyészségnek, hogy rövidesen bíróság előtt nyeljen el büntetésüket.

Most, amikor megjelent a minisztertanács határozata

az új normák megváltoztatásának tilalmáról,

az ellenség döntött — de nem végleges — vereséget szenvedett ezen a téren is. Bürgés Mihályné elvtársnő, a Kenderfonógyár vizesfóó osztályának egyik dolgozója így mondja el:

— A minisztertanács mostani határozata után még a legkevésbé felvilágosult dolgozók sem hiszik el a jobboldali szocialdemokraták egyellen szavát sem. Az új normák, és az alapbérélemelés ellen folytatott aknamunka már csak arra lesz jó az ellenség részéről, hogy azzal saját magát leplezze le. Úgy, mint nálunk Szeles Andrásné jobboldali szocialdemokrata, aki azt bizonygatta, hogy az új normákkal keresett pénzt nem érdemes dolgozni.

Strassinszki Erzsébet, az előfóó osztály egyik pártönkivüli dolgozója így beszél a határozatról:

— Most, hogy a minisztertanácsnak ez a határozata nyilvánosságra került, mi, pártönkivüli dolgozók is meg jobban megtanultuk

szeretni a Pártot,

amely éppen olyan szeretettel harcol értünk is, mint saját tagjait. Ezalkalommal is megvédett bennünket, nagy segítséget nyújtott nekünk az ellenséggel szemben vívott harcban és a termelés emelése érdekében.

Az üzem lakatos- és kovácsműhelyében — mivel ez a részleg javító jellegű — még nem vezették be az új normákat, de az üzem műszaki vezetősége mindent megtesz, hogy itt is minél előbb az új egyéni

norma szerint vegyék ki részüket a dolgozók a termelésből. Az új normák bevezetése az itt található különböző szakmák között is egy-egy sorrendet alakít ki, s megszűnik ezen a helyen is az eddig már sokszor tapasztalt bérfejtés és a különböző villongások. Nem fél itt senki sem az új, egyéni normáktól, mert a minisztertanács határozata

világosan kimondja,

hogy az új normákat megváltoztatni nem szabad. Semmi esetre sem szabad megváltoztatni még az újított normáját sem, az újítás bevezetésétől számított hat hónapig, ugyan- csak nem szabad megváltoztatni az újított önként átvétők normáját sem, az újítás átvételétől számított három hónapig. Amint Nagy Lajos, Fodor József és Ábrahám István elvtársak elmondják, ez a határozat egészséges és megbontathatlan munkaszellemet alakít ki itt is. Öt- éves tervünk követelményeinek megfelelően a minden eddigi eredményeinknél nagyobb sikereket érhetünk el a termelésben.

A tanácsok megválasztásával

Ilia Mihály tápai dolgozó paraszt is közelebb kerül az ország vezetéséhez

Közeledik október 22-e, a tanácsválasztás napja. Az ország minden dolgozója sokat vár ettől a naptól, amikor felszámolva a bürokratikus, feudális közigazgatási rendszer utolsó maradványait, saját sorsa intézését nemcsak az építés, de a közigazgatás terén is saját kezébe veszi. Az eddig elért eredmények, amelyeket a felszabadulás óta elértünk, arra engednek következtetni mind a jövőben a tanácsrendszer megvalósulása után még nagyobb eredményeket, jobb életet és boldogabb jövőt biztosítunk az országot összes dolgozója számára.

A falvak dolgozó parasztjai is készülnek

A TANÁCSVÁLASZTÁSRA.

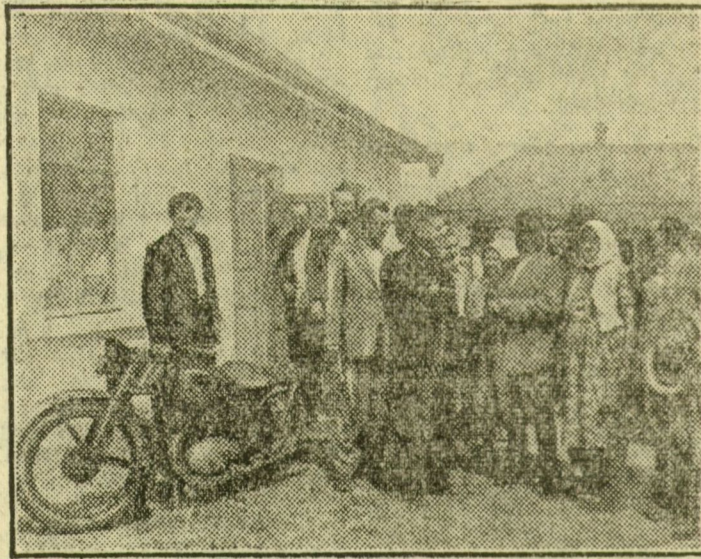
Minden kis- és középparaszt érzi és tudja, hogy életünk fejlődésünk a tanácsválasztással egy új szakaszhoz érkezik. Ezért tekintenek bizakodva a falvak, tanya dolgozó parasztjai a tanácsválasztás napja elé.

A tápei dolgozó parasztok között a tápei rét felőli oldalon kocsijaikkal várakoznak a kompra megvitatták, megtárgyalják, hogy a községi tanács megalakulása után mi lenne az első kérdésük, ami úgyszólván kivétel nélkül minden tápei dolgozó paraszt kérdése volna.

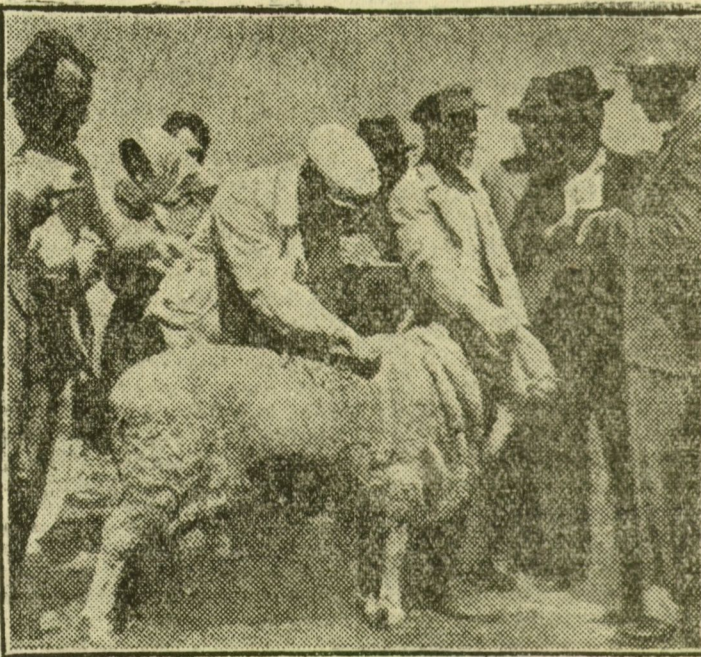
Ott van a csoportban Ilia Mihály is. Őt hold juttatott földjéről most viszi a kukoricaszárat

A magyar parasztküldöttség látogatása Ukrajnában

A Szovjetunióban járt parasztküldöttség tagjai nap-mint nap beszámolnak mindazokról az értékes tapasztalatokról, amelyeket szovjetunióbeli látogatásuk során gyűjtöttek, s amelyek még inkább meggyőzték őket arról, hogy a dolgozó parasztság felemelkedésének egyedül biztosítéka a nagyüzemi társasgazdálkodás. Sok-sok könyvet lehetne írni a gazdag tanulságokról, amelyek mindegyike egy-egy láncszem lesz majd termelőcsoportjaink fejlődésében. Az alábbi képek is, amelyek a küldöttség látogatását mutatják be, betekintést nyújtanak a Szovjetunió fejlett mezőgazdaságába.

A magyar parasztküldöttség szovjetunióbeli látogatása során a küldöttség egyik csoportja Ukrajnában felkereste az odesszai terület Budjonnikolhozát. Képünkön a kolhoz elnöke, Poszmitnij, a szocialista munka hőse, bemutatja a magyar parasztküldöttség tagjainak a kolhozparaszti házat és háztáji gazdaságát.

Az ukránai „Aszkánia Nova” állattenyésztési és állattenyésztő tudományos kísérleti intézetben bemutatják a küldöttség tagjainak az intézet egyik büszkeségét, az aszkánai merinói juhot.

szavazati joga sem volt.

se neki, se a feleségének. Felesleges kérdezni, miért? Azért, mert nincstelen volt, csak pár lánca bérföldön nyüglődött, a java hasznát a kulák húzta, ő meg csak dolgozott. Így volt 45-ig, de azóta másképp van. Juttatott földjén elgazdálkodik.

A kompa lassan közeleg, sok munkaidőt vesz el a dolgozó parasztoktól a várakozás. Ilia Mihály már fel is vetette, hogy ha a tanács megalakul, szövésteszti, hogy legalább pontonhidat építsenek a Tisza két partja között.

Így nagy, betakarodási időben nem kell három-négy órát várni, amíg a Tisza egyik oldaláról a másikra átjutnak. A község dolgozóinak több mint ötezer hold földje van túl a Tiszán és bizony jó volna valami megoldást találni, hogy ne kelljen olyan sokat várni a kompra.

Ilia Mihály és a többi dolgozó paraszt

BIZALOMMAL TEKINT

a tanácsok működése elé, Ilia

Mihály egyénileg is sokat vár a tanácsrendszertől. Egy 15 éves fia és 13 éves lánya van. Számukra már biztosítva van a tanulás. A fia már két gimnáziumot végzett — nem úgy, mint az anyja, három elemi —, de még tovább akar tanulni. Nem tudja még, mi lesz, de tanul. Majd olyan pályára lép, ahol legtöbbet tud használni épülő, szépülő országnak.

De Ilia Mihály azért is bízik a tanácsokban, mert ahogy ő mondja — „a tanácsokon keresztül, sokkal közelebb kerülünk

AZ ORSZÁG VEZETÉSÉHEZ.

márpedig ha közelebb leszünk, akkor csakis a dolgozók érdekében tesszünk továbbra is, épp úgy, mint eddig a felszabadulás óta.

Legtöbb dolgozó paraszt így gondolkodik és így érez, mert tudja, hogy a tanácsok falun, városban egyaránt a dolgozó nép érdekét, jólétét, felemelkedését szolgálják.

Végre kikötött a kompa a tápei régi oldalon. A beszélgető csoportok szétszélednek, megy ki ki a maga dolgára.

Ilia Mihály is pattint ostará, val, szépen leereszkedik a kocsival a kompra és megy haza, mert a délután már jó régen elharangozták.